

Pſchedſlowo.

W Božim mjenje běch w lěcže 1880 Bože džežacž kaſnje mojej lubej woſadže w předowanjach wukladował. Pſchi wobſanknenju tych ſamých jej ſlubich, ſo chzu w ſklađnym čaſzu tež wo jenej druhej hauptſchitužy katechiſma předowacž. A jaſo běchu loni ſaſho teſtý na wuſwolenje poſticzene, ſebi wuſwolich: „Knjeſowu modlitwu ſwjateho wótczenaſcha. Khotinje pſchi tym wopomnich, ſa moju woſadu kaž ſa mnje, tamne ſkovo pobožneho předarja naſcheho čaſha: „Ty dyrbis̄h do Khrystuša wěricž, chzesch-li do bójskeje hlibokosc̄e jeho modlitwy pſchi jeje wiſpěwanju poſladacž; ty dyrbis̄h Khrystuša Lubowacž, chzesch-li ſwjaty wótczenaſch po jeho wutrobje wukladowacž.““ A my proſchachmy teho Knjeſa, ſo by wón ſam ſ nami był.

Tute předowanja wo Knjeſowej modlitwje macže tu nětko cžiſchcžane. Jaſo mjenujz̄ ſa tamnymi předowanjemi wo Božich džežacž kaſnjach ſo praſchachu, wſa „ſerbſke Lutherſke knihowne towařſtwo“ te ſame do ſwojeho naſlada a wuda je pod mjenom: „Boži ſakón.“ S dobom ſo na moju próſtwu wobſankny, ſo ma ſo po čaſzu zyky katechiſmuſ ſa podobne waſchnje wukladowany wudacž,